

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

skyndedes, og til sidst maatte det helt standse.

Med Hensyn til Mulighederne for nu at genoptage Arbejdet kan jeg i Øjeblikket intet bestemt sige. Forholdet er nemlig, at Tyskerne fuldstændig har raseret Arbejdspladsen. De to Tømmerkister, der var færdigbygget paa Land paa det Tidspunkt, da Tyskerne besatte Omraadet, er hugget op, hele Lageret af Jern er ført bort, og alle Arbejdsskure, Redskaber og alt Inventar af enhver Art er fjernet, ja, endog Kontorbygningen er borte. Hertil kommer, at der i de sidste Aar, hvor den byggede Del af Vestmolen ikke har kunnet vedligeholdes, er sket store Skader paa denne Mole. Vi staar altsaa næsten paa bar Bund, og saa meget kan allerede nu siges, at de Tal, man regnede med i 1941, langtfra slaar til. Hertil kommer, at Hanstholm endnu ikke er frigivet, og dette ventes heller ikke at ville ske de første Par Maaneder, idet der endnu ligger store Lagre af tysk Ammunition, der vel bevogtes, men dog stadig frembyder en Fare, hvis Befolkningen vender tilbage.

De ærede Medlemmer har dernæst rejst Spørgsmaal om, hvad der skal ske med Husene i Hanstholm. Om dette skal jeg oplyse, at der i Henhold til den ovennævnte Lov af 31. Marts 1917 om Anlæg af Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst blev eksproprieret et ca. 237 ha stort Areal ved Hanstholm. Det har været administreret af et under Ministeriet for offentlige Arbejder hørende Udvalg. Dette Areal i Forbindelse med betydelige tilgrænsende Arealer blev under Krigen beslaglagt af den tyske Værnemagt. Paa de af Udvalget administrerede Arealer findes ca. 72 Huse, der tilhører Staten, og som tidligere har været udlejet til Familier, hvoraf adskillige nu bor i Indenrigsministeriets Barakker dels i den nærliggende By Rær, dels i Hirtshals. De fleste af Statens Huse i Hanstholm er ualmindelig meget beskadigede, og i saa godt som alle er Tage, Døre og Vinduer ødelagte og det meste Støbegods fjernet. Administrationsudvalget har senest i Efteraaret søgt at faa overladt Dispositionsretten over disse Huse, der for Tiden henligger under Indenrigsministeriets Ansvar, idet det er Udvalgets Tanke at lade Husene restaurere, saaledes at de tidligere Lejere atter kan flytte ind. Den højtærede Indenrigsminister vil i øvrigt udtale sig nærmere angaaende dette Forhold. Vedrørende Havnearbejdets Genoptagelse er det efter

min Mening nødvendigt gennem Forhandling at konstatere Bevillingsmyndighedernes Stilling til Projektet. Enten maa der mere Fart paa, hvis Havnen skal bygges, end det hidtil har været Tilfældet, saaledes at der inden for en rimelig Tid kan ses en Afslutning paa dette Byggeri, eller ogsaa maa der lukkes af for at putte flere Penge i Vesterhavet paa dette Sted. Det er ikke forsvarligt at bygge en Havn gennem en længere Aarrække, saa man har store Reparations- og Vedligeholdelsesudgifter paa Projektet, endnu inden det er færdigbygget, og Bevillingsmyndighedernes Stilling til Problemet vil jeg foranledige klareret, hvorefter jeg vil tage min Stilling til Spørgsmaalet om Hanstholm Havn.

De ærede Medlemmer Hr. Fibiger, Hr. Bollerup Madsen og Hr. Holm har dernæst fremsat Anmodning om, at Spørgsmaalet om Limfjordstangerne ved Thyborøn og Thyborønkanalens Aabning eller Lukning bliver taget op til endelig Afgørelse. Som bekendt er hele dette Spørgsmaal gennemarbejdet af den i 1937 nedsatte Kommission, der afgav sin Betænkning i 1942, og i Rigsdagssamlingen 1942—43 blev der fremsat Forslag til Lov om Foranstaltninger til Sikring af Limfjordstangerne m. v. Forslaget naaede ikke at blive færdigbehandlet, og siden 29. August 1943 har der naturligvis ikke været arbejdet med Sagen. Imidlertid er der i den senere Tid fra lokal Side fremkommet adskillige Udtalelser om, at Udviklingen ved Thyborøn ikke er af særlig foruroligende Karakter. Jeg har paa Foranledning af selve Spørgsmaalets Alvor og paa anden Foranledning for nogle Dage siden besigtiget Forholdene ved Thyborøn, og det var mit Indtryk, at Forholdene sammenlignet med den Tilstand, der forelaa i 1939, da Udvalget eller Kommissionens Medlemmer var deroppe, ikke har væsentlig forværret sig. Imidlertid er det ganske afgørende, hvorledes Bundforholdene er, og det er min Agt, saa snart det er muligt, at lade foretage de fornødne Pejlinger og Undersøgelser vedrørende Bundforholdene. Disse Bundundersøgelser bliver imidlertid meget vanskeliggjort ved de i Vandet udlagte forankrede Miner. Minerne ligger dels langs Kysten, dels uden for Høfdernes yderste Ende. Jeg er imidlertid klar over, at der maa træffes en Afgørelse med Hensyn til Thyborøns Skæbne, idet den nuværende Tilstand, der har været op imod en halv Snes Aar, skaber Utryghed i Befolkningen og hindrer bl. a. Kommunal-